

VÍF smurdi Kyndil av

Kyndil megnaði so dánt at fylgja við fyrstu tjúgu minuttirnar, men so settu vestmenningar turbinuna til og koyrdu sigurin heim við sera sannførandi spæli. Í seinna hálvleiki vóru onkun- tíð heili níggju mál á muni – og eingin ivi um rætta vinnaran

1. deild menn, triðja og avgerandi FM-finala.

VÍF-Kyndil 29-23 (13-10)

Málskjúttar:

VÍF: Áki Olsen 11, Ingi Olsen 8, Olavur Brimnes 6, Páll Poulsen 2, Sjørður Holm 1, Johnny Joensen 1

Kyndil: Bárður Johannesen 5, Petur Petersen 5, Bent Jakup Hansen 4, Jónleif Sólsker 3, Tróndur Joensen 2, Rúni Poulsen 2, Niclas Djurhuus 1, Regin Johannesen 1

Ávaringar:

VÍF 2, Kyndil 3

Útvisingar:

VÍF 8, Kyndil 4

Áskóðarar: 945

Triðja og avgerandi finalan um føroyameistarateið í handbólti hjá monnum gjørdist bara ein skuggi av teimum báðum fyrru – og serliga tí fyrstu.

Hóast karmurin var av tí besta við einari hól, har allir vestmenningar í fimm korter gjørdi sum Sverri Djurhuus altíð ger – róptu og stuðlaðu av øllum alvi – gjørdist ítróttarlíga virði ikki tað sama.

Fyrsta finalan í Vestmanna var ein hin besti handbóltss dysturin, ið er spældur í føroyskum handbólti leingi, meðan næsta finalan á Hási í Havn ikki náddi hæddirnar, tí Kyndil alla tðina var eitt fet framman fyri VÍF.

Hinvegin gjørdist triðja finalan í Vestmanna VÍF-uppvísingur, so tað merktist. Samstundis nyttaði Kyndil purt einki, og alvarin tókst ikki ganga upp fyri Kyndil fyrr enn síðstu fimm minuttirnar – og tá var tað langt síðani ov seint.

Bárður Johannesen úr Kyndli royndir at fáa skot í lag, men Olavur Brimnes úr VÍF forðar sum frágast

Kyndla-menninir tóktust lamslignir

Tá Bárður Johannesen í síðsta minuttinum gjørdist leysur og skjeyt bóltin aftur um seg í »Anju Andersen«-stíli, var tað eitt av teimum málunum, tú bert vágur tær at skjóta, tá ið sitt annaðhvørt er langt á odda ella langt aftanfyri – og Kyndil var í allar mátar so øgiliga aftanfyri leygdagin!

Tað var eins sjáldsamt og lund í jólanátt at siggja kyndla-menninir roynd seg við skipaðum alopsspæli, og

eingin ferð var yvir spælinum hjá teimum heldur.

Og so kanst tú eisini seta spurningin: Hvussu ólukkan kann eitt lið vinna meistaraheitið uttan nakran rættligan stríðsspæla.

Yvirhøvur tóktust teir vera lamslignir av øgiliga mótstøðuliðnum, ið væl upplagt og 100% uppsett tók móti teimum. Vestmenningar vóru til fulnar greiðir yvir, at teir ikki kunnu yvirleva uttan sigur, og hann tryggjaði teir sær eisini á mest sannførandi hátt.

Tendensurin gjørdist guldari

Fyrstu tjúgu minuttirnar var tendensurin ikki so øgiliga klárur, men tá VÍF móti endanum á fyrsta hálvleiki setti turbinuna til og visti Kyndil baki, byrjaði at koma til sjóndar, hvønn veg tað bar.

Og hóast prátið úti í túnið í hálvleikssteðginum nógvaðstáðni snúði seg um, at »try mál eru ikki nógvi í handbólti«, var eingin vegur aftur: VÍF átti hesa finaluna við húð og har!

Serliga var tað í verjuni, at Kyndil ikki fekk nakað at bera til. Tí bar heldur ongan tild til hjá Hans á Lag at fáa størstlin frá síðsta vikuskifti upp á plass, og hann spældi bert litla lótu í seinna hálvleiki, meðan kyndla-venjarin Dia Midjord nærmast í pan-ikki royndi bæði Finn á Svøð

Jú, hon er verulig! Áki Olsen tóktist ivast, men gullmedaljan var altso í lagi – bæði so og so...

og Erlend Johannesen í mál- inum – alt til fanytis við on- gari verju frammanfyri.

Trumfurin hjá Nedergaard

Hinvegin stóð Eli Müller ein branddyst í VÍF-málinum – bert avloystur tær ferðirnar Bárður Johannesen kom inn at taka brotskæstini frá Kyndli. Her vóru kanska ikki heimsklassabjargingar, men tær vóru allar samlar nóg goðar til at pilka sjálvsaltið hjá Kyndli niður.

Og so var tað trumfurin hjá Lars Nedergaard, ið av óskiljandi grundum sat á bonkinum í finaluni í Havn, blaðungi Johnny Joensen, ið við sinum kvika og fram- siggjandi spæli fekk sett split í Kyndla-verjuna, samstundis sum hann alla tðina var til taks og spældi bóltin skjótt frá sær aftur. Hansara leik- lurur hevði avgerandi týd- ning fyri, at VÍF kundi dusa sær á vøllinum – tað er ikki á hvørjum degi, at yngsti mað- ur gongur undan...

At Áki Olsen so eisini stórt

sæð bert varð brúktur í alop- inum, tóktist ørkymla Kynd- il.

Afturi í VÍF-verjuni riggaði alt tað, ið sá dómadagsdømt ut fyri viku síðani. Vestmen- ningarnir dekkjaðu væl og skermaðu kyndla-menninar av, so nærum einki hól var at finna nakrastaðni.

So mikið sannførandi var VÍF, at onkra lótu í seinna hálvleiki vóru heili níggju mál á muni – tað plagat at vera munurin á toppi og botni!

Meira enn bert brøðurnir Olsen

Í hesi triðju og avgerandi finaluni staðfestu vestmen- ningar eisini, at teir eru meira enn brøðurnir Olsen. Liðið virkaði á øllum plassum sum eitt meistaraheitið eigur at virka.

Móti endanum, tá føroya- meistaraheitið langt síðani var blivið veruleiki, tóktust vestmenningarnir einki leggja í, at kyndla-menninir pyntaðu um úrslitið, so bert seks mál skiltu partarnar, tá dystur var lokin.

At VÍF vann finaluna var fult uppbórið – eisini, tá hugsað verður um, at hetta hevur verið klárt besta og stabilasta liðið gjøgnum alla kappingina. Harafrat tóktust vestmenningar vera til reiðar at stríðast av øllum alvi fyri, at teir ikki skuldu fáa somu lagnu sum í fjør, tá teir eisini smurdu alt av í grundspælin- um, men so endaðu á einum skuffandi fjórðaplássi.

»Vanlukkan« endurtók seg heldur ikki, og Ítróttar- Sosialurin skal við hesum ynskja vestmenningum til- lukku við føroyameistara- heitinum!

hj.

Ikki so lægið, at VÍF-venjarin Lars Nedergaard var fegin leygdagin, nú hann í seinasta dysti sínum saman við vest- menningum kundi erpa sær av einum meistaraheiti. Tað kiks- aði í fjør, men hesaferð bar betur til

Jónleif Sólsker úr Kyndli sleppur ikki fram við Rógva Nielsen og Sjørði Holm úr VÍF. Tað sluppu Kyndla-menninir sera sjáldan í finaluni leygdagin